

Duraklar..

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

Ali Özdoğan

Normalde, durağa yaklaşan taşıtların hızlarını azaltmaları elzemdir yoksa duramazlar..

Durağa yaklaşmış sürücüler düşünelim, hızlarını azaltmak şöyle dursun, artırmaya çalışan hatta son sürata erişme çabası gösteren...

Hem durağa yaklaştıkça diğer araçlarla yarışa kalkan, çocukça haller sergileyen..

Hayatın durağı elbette belli değil ama yaşlarımız durak yakınlığı adına müthiş bir 'uyaran' değil mi?

Birisinden bir bardak su istesek bardağın yüzde 65 i dolu olsa, "Dolmamış, doldur getir." Der miyiz.

Hem ömrümüz, yüz yıl da değil çoğunlukla..

Yani bardağın hemen hemen hepsi doldu..

Peki ya hızlarımız...

Aman Allah'ım uçuyoruz..

Yüksek hız yaparak birbirine yan bakıp nispet eden, son düşünmeyen kimi âsî gençler gibiyiz..

Soru şu," Durak göstermeyen gözlükleri bize kim taktı?"

Kim sarhoş etti?

Kim yarıştırtıyor?

Bu hayat tarzı ne zamandan beri?

Ve bizi son sürat mezar taşına çarptırıp ne elde ediyor..

Meşhur "Endülüs'te raks" şiirinin bir mısraında diyor ya merhum Yahya Kemal; "Raks ortasında bir durup.."

Biz durağa yaklaşmış ve yolu neredeyse bitirmiş olan 60 lık dedeler de bu kör yarış ortasında bir durup yukarıdaki sorular adına bir düşünmeliyiz..

Haydi beden yaşlı diyelim.

Yahu bu delikanlı ruhu, kalbi, gönlü, hissiyatı darmadağın etmenin ne anlamı var..

Hem gözün menziline girmeyen ve basiret bakışıyla farkedilen; 'ebed' duraklarında hâlimiz ne olur...